

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ภูมิหลัง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นการปฏิรูปแบบการจัดทำหลักสูตรการศึกษาของไทย เพื่อระบุแบบของการจัดทำหลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงที่เด่นชัด คือ หลักสูตรแกนกลางของประเทศไทยซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณธรรมของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีความรู้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีจิตความสามัคคีในการแข่งขัน สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข บนพื้นฐานของความเป็นไทย และความเป็นสถากดิ์ ซึ่งหลักสูตรแกนกลางนี้จะเป็นกรอบและทิศทาง ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นมาตรฐานที่ดีของครอบครัวชุมชน สังคม ประเทศชาติ (กรมวิชาการ. 2545 : 1)

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนาرمย์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 74 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมี การกระจายอำนาจให้สถานศึกษา จัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนรู้ให้ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดและเพื่อตอบสนองความต้องการของ ชุมชน ตลอดจนเพื่อสนับสนุนความต้นต้น ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนให้เกิดการ พัฒนาเต็มศักยภาพ เพื่อให้การจัดทำหลักสูตรและการใช้หลักสูตรเกิดผลอย่างแท้จริง หลักสูตร สถานศึกษาจึงประกอบด้วย การเรียนรู้ทั้งมวลและประสบการณ์อื่น ๆ ที่สถานศึกษาแต่ละแห่ง วางแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยจะต้องทำงานร่วมกับครอบครัว และชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงาน สถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่น (กรมวิชาการ. 2545 : 3)

กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 1) มีคำสั่งให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั่วประเทศในปีการศึกษา 2546 ซึ่งสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานต่าง ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้สามารถนำมาใช้ จัดการเรียนการสอนให้ทันเปิดภาคเรียน ในปีการศึกษา 2546 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กําแพงแสน เขต 2 ได้รับนโยบาย และ ดำเนินการจัดอบรม ให้ความรู้กับคณะครุอาจารย์ ทุกคน สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 เพื่อให้สามารถนำความรู้ไป

จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และครุภำพน้ำที่โดยตรงในการบริหารจัดการ หลักสูตรของสถานศึกษาให้สามารถนำไป สู่การจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน เมื่อการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ใช้ครบถ้วนระดับชั้น ในปีการศึกษา 2548

หลังจากที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยให้ทดลองใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 กับ 162 โรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายอีก 2,000 แห่ง และเริ่มบังคับใช้ทุกโรงเรียนทั่วประเทศในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ที่ผ่านมา ปรากฏว่าทั้ง โรงเรียนนำร่องและ โรงเรียนเครือข่ายต่างกระตือรือร้น และได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า ให้สถานศึกษาเป็นผู้จัดทำสาระรายละเอียดเป็นรายปีหรือรายภาคให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันในชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ คุณสมบัติอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง เพื่อให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ รวมถึงจัดให้สอดคล้องกับความสามารถความถนัดและความสนใจของผู้เรียน แต่ละกลุ่มเป้าหมาย (ข้อชี้แจง ข้อจัดทำฯ 2545 : คำนำ)

การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะบรรลุตามจุดหมายที่กำหนดไว้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอแนวทาง ไว้ว่า สถานศึกษาต้องประสานสัมพันธ์และร่วมมือกับบุคคลในชุมชน ให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ส่วนกระทรวงศึกษาธิการเองจะเป็นผู้สนับสนุนส่งเสริมค้านการพัฒนา แหล่งเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ให้ครอบคลุมหลักสูตรอย่างกว้างขวาง ยิ่งขึ้นเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นสากล และในการนี้กระทรวงศึกษาธิการจะดำเนินการประกอบ หลักสูตร เช่น คู่มือการใช้หลักสูตร แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา คู่มือครุ เอกสาร ประกอบหลักสูตรกลุ่มสาระต่าง ๆ แนวทางการวัดและประเมินผลการจัดระบบแนวโน้มใน สถานศึกษา การวิจัยในสถานศึกษา และการใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาการเรียนรู้ ตลอดจนเอกสารประชาสัมพันธ์หลักสูตร ให้ประชาชน ผู้ปกครอง และผู้เรียนมีความเข้าใจและรับทราบบทบาทของตนในการพัฒนาตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 3) ดังนั้นหลักสูตรสถานศึกษาจึงเป็นผลงานที่เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยเฉพาะบุคคลในสังคมและชุมชน โดยหลักสูตรสถานศึกษาจะมุ่งที่การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนด และพัฒนาผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ ตอบสนองความต้องการ ความตั้งใจ ความสนใจ

ตลอดจนให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล คุณภาพของ  
หลักสูตรสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง (สุชาดา วัยวุฒิ. 2546 : 25)

ด้วยเหตุนี้สถานศึกษาจึงต้องนำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ใน  
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาภายใต้ลักษณะ  
โครงสร้างที่ยึดหยุ่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน ความต้องการในชุมชน สังคม ภูมิ  
ปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพราะหลักสูตรสถานศึกษาเป็นแผนหรือ  
แนวทางหรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ  
ส่งเสริมให้แต่ละบุคคลได้พัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมถึงมีลำดับขั้นของมาตรฐาน  
ประสบการณ์ที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสม ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การ  
ปฏิบัติประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีชีวิตในโรงเรียน ชุมชน และ  
สังคมอย่างมีความสุข (วิวัฒน์ พาวันดี. 2546 : 3)

เมื่อสถานศึกษานำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและ  
ใช้หลักสูตรสถานศึกษามาตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 เป็นต้นมา กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการ  
นิเทศติดตามผลการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนนำร่อง โรงเรียน  
เครือข่ายและโรงเรียนทั่วไปมาโดยตลอด ทั้งในด้านการบริหารจัดการหลักสูตร คุณภาพผู้เรียน  
และปัจจัยอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีผลต่อการใช้หลักสูตร โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่  
เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ทรงคุณวุฒิ  
ทางการศึกษาจากภาครัฐและเอกชน นักการเมืองท้องถิ่น พระสงฆ์ ครู ผู้ปกครองและ  
นักเรียน นอกเหนือนั้นยังได้มีการประชุมส่วนเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ  
สามารถประเมินปัจจุบันที่สำคัญ ๆ ที่ต้องเร่งดำเนินการปรับปรุงแก้ไขโดยด่วน คือ ด้าน<sup>๑</sup>  
การจัดสาระการเรียนรู้พื้นฐาน พบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดสาระการเรียนรู้พื้นฐานใน  
แต่ละกลุ่มสาระแน่น มากเกินไป เนื่องจากสถานศึกษาจัดเอกสารสาระการเรียนรู้แกนกลางเป็น  
หลักในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ไม่ได้มีการนำไปเลือก / ปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพ /  
บริบทของแต่ละสถานศึกษา นอกเหนือนี้สถานศึกษางang กำหนดสาระการเรียนรู้ในแต่ละ  
ปีให้ผู้เรียนได้เรียนทุกสาระในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่งผลให้เนื้อหาสาระแน่น ด้านการ  
จัดโครงสร้างเวลาเรียนสำหรับสาระการเรียนรู้พื้นฐานสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมและกิจกรรม  
พัฒนาผู้เรียน พบว่า สถานศึกษาส่วนหนึ่งกำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ยังไม่  
สอดคล้องกับหลักการ แนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละช่วงชั้น โดยเฉพาะช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-  
๖) ที่มุ่งเน้นการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตอบสนองความสามารถ ความ

ต่อไป

## วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียน ขนาดเล็ก ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และ ครู ทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ โรงเรียนขนาดเล็ก ช่วงชั้นที่ 1 - 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และ ครู ทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ โรงเรียนขนาดเล็ก ช่วงชั้นที่ 1 - 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และ ครู

## กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาระดับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 ตามกรอบของ กรมวิชาการ (2545 : 7) จำนวน 7 ด้าน คือ

1. การเตรียมความพร้อม
2. การจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา
3. การวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร
4. การดำเนินการบริหารหลักสูตร (ใช้หลักสูตร)
5. การนิเทศ กำกับ ติดตามประเมินผล
6. การสรุปผลการดำเนินงาน
7. การปรับปรุง พัฒนา

## สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนขนาดเล็ก ช่วงชั้นที่ 1 - 2 แตกต่างกันทั้งโดยรวมและ รายด้าน

## ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคสินธุ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2550 จาก 73 โรงเรียน จำนวน 455 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 73 คน และครู 382 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคสินธุ์ เขต 2. 2550 : 2)

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มจากประชากรแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสถานภาพจากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบจำนวนจากตาราง Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 253 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 61 คน และครู จำนวน 192 คน

### 3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

#### 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพ จำแนกเป็น

3.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

3.1.2 ครู

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนขนาดเล็ก ช่วงชั้นที่ 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคสินธุ์ เขต 2 ใน 7 ด้าน

## นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคสินธุ์ เขต 2 ซึ่งประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ด้านการเตรียมความพร้อม หมายถึง การสร้างความตระหนักให้บุคลากรทุกฝ่ายเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องร่วมมือกันบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา การสำรวจสภาพปัจจุบันของบุคลากรเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่บุคลากร การจัดประชุมชี้แจง / ประชุมปฐบัตการเพื่อทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่บุคลากร การนำบุคลากรไปศึกษาดูงานจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เช่น โรงเรียนนำร่อง โรงเรียนเครือข่าย หรือโรงเรียนแก่น้ำ การส่งเสริมให้บุคลากรได้ศึกษา

การร่วมกันวางแผนจัดกิจกรรมที่ตอบสนองชุดเนื้อหาของสถานศึกษาในลักษณะของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ การส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การจัดให้มีการวัดผลและประเมินผลเป็นรายปีหรือรายภาคและ การจัดให้มีการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.4 ด้านการดำเนินการบริหารหลักสูตร หรือใช้หลักสูตร หมายถึง การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น ลูกเสือ เนตรนารี บุคลากร ผู้นำเพื่อประโยชน์ส่วนตัว รักษาดินแดน การสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยเครื่องมือและแหล่งเรียนรู้ เช่น ชุมชนวัฒนธรรมติดปี ชุมชนภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนองตอบความสนใจและความสามารถของผู้เรียน เช่น ชุมชนกีฬา ชุมชนคนครึ่ง การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนมาใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพที่แท้จริง

1.5 ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตามประเมินผล หมายถึง การวางแผนการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา การกำกับ ติดตาม การสอนของครูให้เป็นไปตามหลักสูตร การติดตามผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละภาคเรียนเพื่อปรับปรุงการสอน และการมีส่วนร่วมนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษา

1.6 ด้านการสรุปผลการดำเนินงาน หมายถึง การจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาในแต่ละปีการศึกษาเป็นระบบและเป็นปัจจุบันการสรุปผลการดำเนินงานการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาเสนอต่อบุคลากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ และการรายงานผลการดำเนินงาน หมายเพื่อให้ชุมชนหรือสาธารณะได้รับทราบ

1.7 ด้านการปรับปรุง พัฒนา หมายถึง การนำผลการดำเนินงานมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการบริหารจัดการหลักสูตร การนำปัญหาที่พบในการบริหารจัดการหลักสูตร มาวางแผนในการปรับปรุงแก้ไข การนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้เกี่ยวข้องมาวางแผนปรับปรุงแก้ไขกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร และ การดำเนินการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. หลักสูตรสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน หมายถึง เอกสารสำคัญของสถานศึกษาที่แสดงการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความพร้อม เอกลักษณ์ และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดคุณภาพ

## อย่างแท้จริงแก่ผู้เรียน

3. โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 ที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. ช่วงชั้นที่ 1 – 2 หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษา 2 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา กับระดับประถมศึกษา (ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6)

5. ครู หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 ปีการศึกษา 2550

6. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ หรือ ผู้รักษาการ ในตำแหน่งดังกล่าวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 ปีการศึกษา 2550

7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 ซึ่งประกอบไปด้วยเขตพื้นที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา 4 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อรัญประเทศ อรเมือง ท่าคัน โภ อำเภอหัวขะเม็ก อรเมืององคุกครี และ กิ่งอำเภอหัวขะเม็ก

## ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อเสนอแนะ สำหรับ โรงเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา และหาวิธีการ พัฒนา ส่งเสริมการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น